

ĆWICZENIA POCZUCIA STRON I ORIENTACJI W SCHEMACIE WŁASNEGO CIAŁA I OSÓB STOJĄCYCH NAPRZECIW.

JAK TAK, A TY TAK.

Dziecko stoi. Rodzic zapowiada grę: jeśli podniosę ramiona w górę - Ty kładziesz ręce na kolana, jeśli zegnę ręce w łokciach - Ty podnosisz ręce do góry, jeśli rozłożę ręce w bok Ty zginasz ręce w łokciach, jeśli wyciągnę ręce w przód Ty robisz to samo. Dziecko zapamiętuje zasady i właściwie reaguje na ruchy rodzica.

KIPIĄCY CZAJNIK. Dziecko stoi, kładzie lewą dłoń powyżej żołądka, prawą na czubku głowy. Na sygnał rodzica dziecko zaczyna lewą dłonią gładzić żołądek ruchem kolistym, a prawą dłonią poklepywać się po głowie.

JESTEM TWOIM ODBICIEM.

Dziecko stoi naprzeciwko rodzica i naśladuje jego ruchy (jakby było lustrem). Potem następuje zamiana: rodzic naśladuje ruchy dziecka. Ruchy muszą być płynne i urozmaicone.

KAPRYŚNY KOLEGA.

Dziecko z rodzicem siedzą zwrócenie do siebie twarzami. Każdy ma kapelusz (lub czapkę). Rodzic oznajmia, że dziecko (siedzące naprzeciwko) musi wykonywać ruch przeciwny do tego jaki robi rodzic np. jeśli rodzic siada dziecko wstaje, jeśli rodzic zakłada kapelusz dziecko go zdejmuje, rodzic mówi głośno śpiewa dziecko mówi szeptem itp.

ĆWICZENIA POCZUCIA POŁOŻENIA W PRZESTRZENI.

JAK TRAFIĆ DO CELU.

Dziecko zamyka oczy dłońmi. Rodzic nadaje ciche sygnały, zmieniając dość często swoje miejsce. Dziecko spokojnie porusza się zgodnie z kierunkiem, z którego dochodzi dźwięk. Zadaniem dziecka jest złapanie rodzica (z zamkniętymi oczami kierując się tylko słuchem).

ŚLEPA BABKA.

Dziecko ma zawiązane oczy. Rodzice i np. rodzeństwo rozbiegają się, a dziecko będące "ślepą babką" musi kogoś złapać. Po ubraniu musi rozpoznać, kogo złapał. Trafnie rozpoznany staje się "ślepą babką".

ĆWICZENIA SYSTEMU PERCEPCJI WZROKOWEJ.

ODCZYTYWANIE GESTÓW.

Dziecko znajduje się w dowolnej pozycji twarzą zwrócone do rodzica, który pokazuje szereg gestów dotyczących różnych czynności, a zadaniem dziecka jest je rozpoznać. Następnie dziecko wymienia (może je też pokazać) zapamiętane (po kolei gesty).

WSPÓLNY RYSUNEK.

Dziecko z zawiązanymi oczami rysuje na dużym arkuszu papieru przyklejonego np. do drzwi lub ściany tablicy, np.: głowę kota. Rodzic po przyjrzeniu się rysunkowi ma za zadanie dorysować tułów z zawiązanymi oczami, dziecko (też z zawiązanymi oczami) rysuje nogi, rodzic ogon. Następuje wspólne ocena rysunku.

CZEGO BRAKUJE.

Rodzic demonstruje dziecku dwa przedmioty lub dwa obrazki, z których jeden jest prawidłowy, a drugi ma pewne braki. Dziecko porównuje przedmioty lub obrazki, ustala braki i określa miejsce, w które należy wstawić brakującą część.

CZYM SIĘ RÓŻNI, W CZYM JEST PODOBNE.

Rodzic demonstruje dziecku dwa przedmioty, posiadające cechy wspólne i różniące je (np. dwa jabłka różniące się kolorem, wielkością, dwie truskawki, Dziecko obserwuje przedmioty, a następnie podaje różnice i podobieństwa.

ĆWICZENIA SYTEMU PERCEPCJI SŁUCHOWEJ.

1. KWIATKI I DMUCHAWCE.

Dziecko na spacerze lub w ogrodzie porusza się mówiąc rymowanke: "chodzi Zosia po łące, zrywa kwiatki pachnące, chodzi Zosia po trawce, zbiera puszyste dmuchawce". W trakcie wypowiedzania słów dziecko zrywa dmuchawca i próbuje zdmuchnąć.

ZABAWY I GRY LITEROWE- DLA DZIECI 6- LETNICH

WYDZIERANKI LITEROWE.

Zadaniem dzieci jest bardzo starannie wydzierać z gazet lub czasopism wskazane litery 9 dzieci. Z wydartych liter dzieci tworzą sylaby, a następnie wyrazy..

Wartość terapeutyczna: kształcenie precyzyjnych, plastycznych, skoordynowanych ruchów rąk, wymagających kontroli wzrokowej. Wdrażanie do koncentracji i koordynacji psychoruchowej, słuchowo - wzrokowo - ruchowej.

MODELOWANIE KONTURÓW LITER, SYLAB, WYRAZÓW

Wykorzystując drut, glinę, plastelinę, modelinę, włóczkę, sól, piasek dzieci wykonują modele liter, wyrazów lub zdań. Początkowo w oparciu o demonstrowany wzór, a następnie w oparciu o utrwalone wzorce wzrokowo - ruchowe.

Wartość terapeutyczna: kształtowanie szybkich, plastycznych i dokładnych ruchów rąk pod kontrolą wzroku i bez kontroli wzroku.

ZGADNIJ, CO POMYŚLAŁ SASIAD

Z liter rozłożonych na stole dziecko wybiera sobie dowolną liczbę liter i tworzy wyraz.

Wartość terapeutyczna: , usprawnienie ćwiczeń w czytaniu.

ROZSYPANKA - PRZESTAWIANKA.

Z liter długiego wyrazu dziecko tworzy dowolną liczbę nowych słów.

Wartość terapeutyczna: usprawnienie czynności czytania i pisania oraz integracji - wzrokowo - słuchowo - ruchowej.

DOKOŃCZ WYRAZ

Rodzic poleca dokończyć rozpoczęty przez siebie wyraz poprzez dopowiedzenie jego pozostałej części. Dzieci starają się znaleźć jak najwięcej możliwych części kończących daną sylabę, np.: ko - tek, rek, łek, za, min, zioł itp. Ocena polega na poprawności utworzonych wyrazów.

Wartość terapeutyczna: synchronizowanie zasobu słownika i znajomości z ich analizą słuchowo - wzrokowo - ruchową.